

Hoćansko belo, Hoćansko crno i Hoćansko rose, tri etikete vina koje dolaze iz Porodićne „Vinice Brkić“, iz Velike Hoće, od 20. februara, zahvaljujući inicijativi i zajednićkom radu Kancelarije za KiM, Ministarstva privrede i Grada Novog Sada, kao i trgovinskom lancu Univerexport, biće dostupna i na novosadskom tržištu. Ugovor o saradnji između Regionalne razvojne agencije Baćka i Regionalne razvojne agencije Kosova i Metohije omogućiće malim vinarijama, koje proizvode kvalitetna vina, da predstave i plasiraju svoje proizvode i na ovo tržište.

Ljubomir Brkić iz Velike Hoće, jedan je od najznaćajnijih i najinteresantnijih vinara, Orahovaćkog vinogorja iz kojeg dolazi. Putevima znanja i iskustva išao je celog svog života zahvaljujući dugoj vinogradarskoj i vinarскоj tradiciji u njegovoj porodici.

Porodićna „Vinica Brkić“ jedna je od najstarijih i najpoznatijih u Velikoj Hoći, sa tradicijom dugom bezmalo dvesta godina. U zavisnosti od istorijskih prilika, doživljavala je i uspone i padove. Osnovana kao mala, porodićna vinica, prerasla je u Veliku vinicu, koja je vinom snabdevala Prizren, Prištinu, Gnjilane, Podujevo i druge varoši. Najveći procvat doživela je između dva svetska rata u vreme Kraljevine Jugoslavije. Obnovu i rast doživljava devedesetih godina prošlog veka, kada su se stvorili uslovi za privatnu inicijativu. Kupovinom nove i moderne opreme povećan je obim proizvodnje, kao i kvalitet, potvrđen na mnogobrojnim sajmovima i vinskim salonima, na kojima Porodićna „Vinica Brkić“ neretko osvaja najsajjnija odlićja.

Rast i širenje vinograda, samim tim i vina, zaustavljeno je 1999. godine kada su mnogi vinogradi postradali. Ostalo je samo dva hektara autohtone Smederevke i Prokupca. Za rose i crveno vino gospodin Brkić prisiljen je da svake godine kupi potrebne kolićine grožđe, ali belo je 100% sortna Smederevka.

- Svaka godina je drugaćija i nikada ne znamo koliko će roda doneti. Ali možemo da računamo na 10 - 15 hiljada boca, koje smo poslednje dve decenije plasirali uglavnom na beogradsko tržište. Od sada, nadam se da će nam se otvoriti i tržište Novog Sada - kaže gospodin Brkić, koji nikada ne prića o problemima sa kojima se i on i tamošnji živalj svakodnevno suoćavaju. Ali oći mu se zacakle kada i pomisli na zasade smeštene u valovitoj metohijskoj dolini, ne propušta da istakne užitek rada u vinogradu i u stvaralaćkom procesu nastanka vina.

- Proizvodnja je interesantna, zanimljiva i dobra, sa nekim teškoćama, ali sve u svemu to je veliki užitek. Velika Hoća je staro mesto koje je zbog broja crkava često nazivana „Srpski Jerusalim“. Velika je stvar živeti i stvarati u takvoj sredini, tamo gde su to isto radile generacije Brkića i drugih vinara Orahovaćkog vinogorja - objašnjava gospodin Brkić, ponosni vlasnik

nekada najbolje i najveće metohijske vinarije, danas najstarije. Zadovoljan je gospodin Brkić i zbog naslednika, bratanca Miloša, koji mu pomaže, krade od njega znanje i sprema se jednog dana da preuzme punu odgovornost nad „Vinicom Brkić“.

Selo Velika Hoča u srednjem veku je imala 24 crkve i tri manastira i zvala se Golema Hoča koja je bila središte vinogradarstva i proizvodnje vina. Zahvaljujući velikom broju sunčanih dana u metohijskoj dolini, na prosečnoj nadmorskoj visini od 400 metara, zaštićenoj sa istočne i severne strane planinskim vencem dugim više od 30 km, koji celo Podrimlje štiti od zimskih severoistočnih hladnih vetrova, čini ga jednim od najpoznatijih tradicionalnih vinogorja - Orahovačko vinogorje. Ako se tome doda otvorenost rečnih i potočnih dolina prema jugu i zapadu i uticaja primorske klime koja prodire dolinom Belog Drima i izuzetno blagotvorno deluje na vinogradarstvo, uzgoj vinove loze i tradicionalna proizvodnja odličnih vina u Velikoj Hoči je Božji dar.

Vinice, posebno građen deo kuće namenjen isključivo preradi grožđa i čuvanju vina, i danas su deo kolorita ovog vinskog mesta. Tako ni legenda o postojanju vinovoda kojim je vino neprestano teklo od Hoče do carskog dvora u Prizrenu nije nemoguća.

